

### [Finansministeren.]

Medens der ved Fastsættelsen af den Procent, hvormed den ordinære Selskabskat skal svares, kun regnes med Aktiekapitalen, og der altsaa intet Hensyn tages til Reserverne, er det, for saa vidt angaar Beregningen af Restratens Grundtal, foreslaaet, at der, saafremt de faste Reserver — det vil sige de i Skattelovens Forstand faste Reserver — overstiger Aktiekapitalen, skal regnes med disse Reserver ved Fastsættelsen af Skattesatserne, altsaa ikke med Aktiekapitalen. Jeg skal endvidere med Hensyn til Skatteberegningen nævne, at det for den ordinære Selskabsskat gældende Fradrag svarende til 5 pCt. af Aktiekapitalen samt det ligeledes for denne Skat gældende Fradrag paa Grund af Virksomhed i Udlandet ikke kommer til Anvendelse ved Beregningen af den overordentlige Selskabsskat.

Hvad Fremgangsmaaden ved Restratens Udregning og Optrævning angaar, paa hviler det vedkommende Skatteraad paa Grundlag af det foreliggende Ligningsmateriale at ansætte Restratens Grundtal og derefter inden 1. Juli at tilstille Amtstuen en Afskrift af den udfærdigede Beregningsliste. Derefter foretager Amtstuen en Opførelse af selve Restraten for de Selskaber, som paa dette Tidspunkt har berigtiget Udbytteraten, og anmoder Selskaberne om at indbetale Restraten inden 14 Dage fra Paakravet. Det samme gælder for de Selskaber, som i Løbet af Juli Maaned gør Anmeldelse angaaende Udbytteansættelse. For de Selskabers Vedkommende, som endnu ikke den 1. August har foretaget saadan Anmeldelse, opkræves efter denne Dato som a conto Betaling et Beløb, svarende til Halvdelen af Restratens Grundtal, eller, for saa vidt angaar Familie-Aktieselskaber o. lign., tre Fjerdedele af dette Grundtal, hvilke Beløb udgør de Mindstebeløb, som under alle Omstændigheder skal tilsvares. Den endelige Skatteberegning og Optrævning sker da, naar Udbytteanmeldelsen fremkommer. For Københavns Vedkommende foretages Skatteberegningen m. v. paa tilsvarende Maade af Skattedirektoratet.

Jeg skal derefter omtale Lovforslagets Afsnit I C, som omhandler overordentlig Skat af kooperative Virksomheder. Ved Indføjelsen af dette Afsnit i Lovforslaget har jeg indfriet det Løfte, jeg for nogen Tid siden gav om at tage Spørgsmaalet om en saadan Beskatning op til Undersøgelse med Henblik paa et positivt Resultat.

Efter Forslaget skal Brugsforeninger samt Produktions- og Salgsforeninger svare

overordentlig Skat efter Regler, der i Hovedsagen er overensstemmende med det Beskatningsgrundlag, som blev tiltraadt af et Flertal inden for det Udvalg; der i 1934 blev nedsat til Undersøgelse af Spørgsmaalet om Beskatning af Brugsforeninger og andre lignende kooperative Foreninger og Selskaber. Ved Brugsforeninger forstaaes efter Lovforslaget saadanne Sammenslutninger, som har til Formaal at indkøbe eller fremstille Varer eller Produkter til Brug for Medlemmerne, og som — bortset fra en normal Forrentning af indbetalt Medlemskapital — anvender den i Regnskabsaarets Løb stedfundne Varefordeling til Medlemmerne som Grundlag for Udlodning af Overskud til disse. Derved er fremhævet, hvad der er den afgørende Forskel mellem en Brugsforening og et Aktieselskab. Medens Formaalet for et Aktieselskab er gennem en erhvervsmæssig Virksomhed at indtjene et Kapitaludbytte til Aktionærerne og Overskuddet derfor fordeles i Forhold til disses Kapitalindskud, er Formaalet for en Brugsforening ikke at skaffe Medlemmerne en Indkomst, men at spare dem for en Udgift gennem fælles Indkøb af Varer, og netop derfor sker Udbetalingen af et saakaldt Overskud paa Grundlag af den Varefordeling, som har fundet Sted.

Saa længe Brugsforeningen holder sig inden for Medlemmernes Kreds, kan der lige saa lidt her som ellers, hvor der er Tale om en Udgiftsbesparelse ved et hensigtsmæssigt Køb, siges at foreligge noget Grundlag for en Indkomstbeskatning; det gælder saavel Brugsforeningen som saadan som de enkelte Medlemmer. Det til disse udbetalte Overskud repræsenterer heller ikke nogen Indkomst, hvis det da ikke drejer sig om Indkøb af Varer til Brug i Erhvervsvirksomhed eller Bedrift. I sidste Fald medfører Besparelsen naturligvis en forøget Nettoindtægt for det paagældende Medlem.

Paa eet Punkt kan der dog med nogen Grund rejses Spørgsmaal om en Indkomstbeskatning af Brugsforeninger i al Almindelighed, nemlig for saa vidt angaar den Formue, som en Forening raader over, og som hæfter for dennes Forpligtelser. Det kan synes naturligt at beregne en normal Rente af denne Formue og lade den beregnede Rente være Indkomstskat undergivet.

Hvad angaar Brugsforeninger, som sælger Varer til Ikke-Medlemmer, er Forholdet nu det, at saadanne Foreninger beskattes paa Grundlag af det samlede Overskud, altsaa ogsaa den Del, som skyldes Varefordeling blandt Medlemmerne, men da der ved Skatteberegningen som en Slags Ækvivalent